

Mé první "fotografické" Vánoce

Blížily se Vánoce – první v životě mé třetí sestřičky, kterou jsem už čtvrt roku fotografoval. Samozřejmě jsem v těchto souvislostech uvažoval, jak navždy zvěčnit takovou záležitost. Má fotografická výbava odpovídala mému věku – třinácti letům: laciný „boxík“ asi za sedmdesát korun, trubkový stativ po tátovi; o existenci fotografických blesků jsem věděl, ale značně přesahovaly mé finanční možnosti i technické možnosti mé „Altissy“.

Protože už jsem do té doby „zhltl“ všechny podstatné vědomosti o fotografické technice, věděl jsem si rady: v „mém“ obchodě foto-kino v Olomouci jsem koupil asi za sedm korun tajemnou papírovou trojúhelníkovou kapsli, ze které trčel papírový doutnák. Kapsle se připevnila připínáčkem na smeták, aparát se přišrouboval na stativ. K vánočnímu stromečku se posadil můj táta v domácím oblečení s malou sestřičkou na klíně. Za hojné asistence ostatních členů rodiny byl přístroj namířen na scénu, zapálen doutnák a otevřena závěrka. Za několik okamžiků následoval výbuch, pokoj byl náhle plný dusivého dýmu a všichni jsme byli oslepeni zábleskem. Hned jsem se však vzpamatoval, zavřel závěrku – a těšil se na výsledek. Po nějaké době, když jsem vyfotografoval i poslední obrázek na filmu (bylo jich tam celkem dvanáct), film prošel procesem vyvolávání a vzápětí zvětšování na fotografický papír. Výsledek tenkrát předčil mé očekávání: oba, můj táta i sestřička, jsou „k poznání“, rozeznatelný je i nastrojený vánoční stromek.

Z dnešního hlediska se jedná o naprosto pokažený snímek – táta i miminko jsou mírně „máznutí“, celá fotografie je šedivá a dnes už zažloutlá – ale je stará právě šedesát let, táta už není dávno mezi námi a moje dnes šedesátiletá sestřička, která shodou okolností bude u nás zase trávit Vánoce, jistě ocení historickou hodnotu dokumentu. Rozhodně se nebude nedočkavě těšit na výsledek rodinného fotografování jako tenkrát!

Dnes se dá takový snímek pořídit momentkou z ruky – i bez blesku (který je ovšem v miniaturní podobě vestavěn přímo v přístroji), výsledek je možno vidět na displeji okamžitě, nepovedený snímek se může hned smazat a opakovat... Ale na druhé straně jsme všichni o šedesát let starší a dětský zápal pro fotografování se změnil v šedou rutinu. Takže neztracujme všechno, co bylo, spíše nostalgicky vzpomínejme!